

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Barne- og likestillingsdepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 OSLO

BARNE-OG LIKESTILLINGSDEP.	
Ansøkt dato:	321.00
Dato:	17.9.2007
	2007/01773
	-124

Deres ref.
200701773

Vår ref.
200703985- /ÅST

Dato
14.09.2007

Høring - forslag om endringer i ekteskapsloven - felles ekteskapslov for likekjønnede og ulikekjønnede par - tilleggsuttalelse

Vi viser til vårt brev 5. september 2007 vedrørende forslag om felles ekteskapslov for likekjønnede og ulikekjønnede par.

Ved en inkurie kom ikke følgende med i vår høringsuttalelse:

TIL PUNKT 5.1.2

Når Barne- og likestillingsdepartementet i punkt 5.1.2 ikke foreslår å innføre et vilkår om tilknytning til Norge for å inngå likekjønnede ekteskap, synes det å ha bakgrunn i et standpunkt om at reglene for likekjønnede og ulikekjønnede ektepar må være like, og at det vil være lite hensiktsmessig å introdusere nye ekteskapsvilkår for ulikekjønnede ektepar. På dette området har hensynet til likhet etter vårt skjønn mindre vekt. Mens alle verdens stater anerkjenner ekteskap mellom mann og kvinne, gjelder det samme kun et mindretall av stater for ekteskap mellom personer av samme kjønn. Dette innebærer at lovgivningen her skal regulere to ulike situasjoner. At ulike situasjoner skal reguleres likt, kan neppe være et allment ideal.

Innføringen av et tilknytningsvilkår kan for det første begrunnes med et ønske om å hindre at personer uten tilknytning til Norge reiser hit for å inngå ekteskap, som ikke kunne vært etablert i deres hjemland. For vigselfmyndighetene vil slik "ekteskapsturisme" kunne medføre en økt administrativ og økonomisk belastning. For det andre kan et tilknytningsvilkår redusere faren for at det inngås ekteskap som blir

uten rettsvirkninger for partene. For personer uten juridisk bakgrunn er det neppe innlysende at et ekteskap kan være gyldig i ett land, men ikke i et annet, og at dette igjen kan ha konsekvenser for retten til arv, adopsjon, foreldreansvar osv. På denne bakgrunn kan et tilknytningsvilkår som bare vil gjelde for likekjønnede ektefeller, ikke anses som noen usaklig forskjellsbehandling.

Både hensynet til anerkjennelse av ekteskap og økonomiske og administrative hensyn tilsier etter Justisdepartementets oppfatning at det kan være grunn til å vurdere nærmere om det bør innføres et krav om en viss tilknytning til Norge for at det skal kunne inngås ekteskap mellom personer av samme kjønn. Et slikt tilknytningsvilkår kan baseres på krav om at minst en av partene er norsk statsborger eller er fast bosatt i Norge.

Det vil være særlig uheldig om personer uten tilknytning til Norge kan inngå ekteskap her i landet uten at ekteskapet blir anerkjent i ektefellenes hjemland. Kravet i ekteskapsloven § 7 bokstav h første punktum om fremleggelse av attest for at det ikke er noe til hinder for at vedkommende inngår ekteskap i Norge, vil muligens i viss utstrekning kunne sikre at det ikke blir inngått ekteskap som ikke vil bli anerkjent i partenes hjemland. Hvor langt dette i så fall vil rekke, vil imidlertid avhenge av hvordan kompetansen etter annet punktum til å gjøre unntak fra kravet når særlige grunner taler for det, forutsettes å bli praktisert i forhold til personer som ønsker å inngå ekteskap med en av samme kjønn. Dersom Barne- og likestillingsdepartementet ikke fremmer forslag om å innføre et tilknytningsvilkår, bør man etter Justisdepartementets oppfatning vurdere praktiseringen og/eller utformingen av unntakskompetansen i ekteskapsloven § 7 bokstav h nærmere.

Med hilsen

Harald Aass
seniorrådgiver

Åshild Tveit
førstekonsulent